

POTŁACZAĆ (3) *vb impf*

potłaczać (2), **potłoczać** (1); potłaczać *BibRadz, BielKron*; potłoczać *Mącz*.

Oba o jasne, pierwsze a pochylone.

praes 1 sg potłoczam (1). ◇ [3 sg potłacza.] ◇ praet 3 sg m potłaczał (1). f potłaczała (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. potłoczyć.

Ścisnąć, przyciskać; arctare Mącz; conculcare PolAnt; calcare, incalcare Cn (3) : Arcto, Cifnę/ Potłoczam. Mącz 15a; [Potłaczam/Opprimo, comprimo, refercio, confercio, coarcto. Volck Sss4].

a. Deptać, tratować [kogo, co] (2) : Thurcy obaczyli iż ie w koło ogárniono/ wielkim pędem cífnęli fie do miálthá/ thák iż ieden drugiego potłaczał *BielKron* 314v.

*Zwrot: »nogami potłaczać« (1): Chciałem też z wielką żądzą wiedzieć prawdę/ o czwarthey bełtyiey/ [...] co poźarłá y poćierálá/ á ofáték nogámi potłaczałá [!] [in pedibus suis conculcabat]. *BibRadz Dan* 7/19.*

[Przen: Pognębić:

*Szereg: »gardzić i potłaczać«: ieden nád drugiego dla dárow ktore iemu Bog dał/ nád inšzego przekłáda fie y wywyłzłá/ ieden drugim gárdzi y w práwie go potłacza. *GilPos* 23.]*

Synonimy: deptać, ścisnąć, tratować, uciskać.

Formacje współrdzenne cf TŁOCZYĆ.

Cf POTŁACZANY

KW, ZCh